

PO ATENTATU NA KENNEDYJA

Senator Robert Kennedy, brat v novembru leta 1963 umorjenega predsednika Johna Fitzgeralda Kennedyja in eden izmed kandidatov demokratske stranke za letošnje predsedniške volitve, se od srede zjutraj bojuje s smrtjo v bolnišnici »Dobrega Samaritana« v kalifornijskem mestu Los Angeles. Kot pred 5 leti njegov brat John je tudi »Bob« — tako mu namreč pravijo njegovi prijatelji in somišljeniki — postal žrtev zločinskega, zahrbtnega atentata kmalu potem, ko je v hotelu »Ambassador« v Los Angelesu najvil svojim pristašem zmago na primarnih volitvah v Kaliforniji in Dakoti. Atentat je izvršil 23-letni Sirhan Bishar, ki se je pred 10 leti iz Jordanije naselil v Združene države. Atentator je sprožil iz neposredne bližine osem revolverskih strel, od katerih je eden smrtonosno ranil Roberta Kennedyja v glavo. Medtem ko pišemo, je Kennedy še pri življenju, vendar zdravniki, ki so izvršili operacijo in odstranili drobce izstrelka, trdijo, da je prav malo upanja, da bi se operacija posrečila.

Za Johnom Kennedyjem ie padel kot žrtev političnega zločina Luther King; za Luthrom Kingom pa je zdaj na vrsti Robert Kennedy. V kratkem razdobju petih let so torej bili nasilno odstranjeni iz političnega in družbenega življenja velike in bogate Amerike, iz države in družbe, ki naj bi bila — in v določenih pogledih tudi je — vzor demokracije in porok politične svobode, trije njeni odlični predstavniki, ljudje, ki bi utegnili morda odločilno, prispevati k razreševanju hudih in ostrih notranjih nasprotij, ki so značilna za sedanjo ameriško družbo.

Težko je po vseh teh tragičnih in dramatičnih dogodkih verjeti, da so atentati delo kakega osamljenega fanatika, kakega neurav-

Tik pred izidom lista smo zvedeli, da je Robert Kennedy umrl. Svet je pretresen vzel na znanje to novico, ki pomeni za Združene države skrajni opomin, da se ameriška družba končno zdravi iz svoje samozaverovanosti in zave svoje odgovornosti do usode lastne države in do vsega sveta.

novešenega, duševno bolnega posameznika. Prav zadnji strel v Los Angelesu kažejo na nevarno krizo celotne ameriške družbe, pri čemer postajajo žrtve in plačujejo s svojim življenjem predvsem tisti ljudje, ki imajo ideje in programe za rešitev krize, medtem ko take nevarnosti ne pretijo tistim, ki plavajo za tokom, v varljivem prepričanju, da se bodo vozili sami odmotali, da se bodo družbena nasprotja sama odpravila.

Mislimo, da ameriška družba ni samo v krizi zaradi prisotnosti nad 20 milijonov črncev, ki predstavljajo nad 10 odstotkov vsega prebivalstva, temveč tudi zaradi sedanjih stopnje družbenega razvoja samega, za katerega je predvsem značilna korenita sprememba nekdanje že ustaljene lestvice vrednot. Že črnici sami, njihova dejanska enakopravnost, njihova zračenost z ameriško družbo so tako kompleksna vprašanja, da morejo spraviti v krizo še tako dobro organizirano državo in njene institucije. Če k temu problemu dodamo še vprašanja, ki nastajajo kot posledica samega rednega družbenega razvoja, je mera polna in so potrebni zares učinkoviti, novi, moderni kirurški posegi za odstranitev bolezenskih klic, za zamoritev virusov, ki zastrupljajo in razjedajo celotno družbeno telo.

John in Robert Kennedy na političnem, Luther King na širšem družbenem področju so ameriškemu ljudstvu skušali nakazati pot in smer, ki naj ju ubere, če se hoče izmotati iz sedanjega kritičnega stanja. Vsi trije so

zaradi svojega poguma, zaradi svojih idealov plačali s tem, kar je vsakemu človeku najdražje: z življenjem. Upamo pa — in o tem smo prepričani — da niso bile njihove žrtve zaman, temveč da bo nedolžno prelita kri znala in mogla preroditi ne samo ameriško ljudstvo, ampak ves svet.

—0—

VATIKAN — MOSKVA

V zmedu drugih burnih dogodkov je šla skoro neopaženo mimo nas novica o obisku vatikanskega odposlanstva v Moskvi. Od 26. maja do 2. junija so namreč proslavljali v Moskvi 50-letnico obnove pravoslavnega patriarhata. K slavnostim je bil povabljen tudi Vatikan, ki je poslal v Moskvo svoje zastopnike pod vodstvom nadškofa Duvyerja iz Birminghama. Zastopniki obeh Cerkva so v koncilskem duhu razpravljali o stiki med katoliško in rusko Cerkvijo.

Demonstracije študentov v Beogradu

2. junija zvečer so v Beogradu nenadno izbruhnile študentske demonstracije, ki se jih je udeležilo po uradnih poročilih okrog 2000 študentov in ki so se nadaljevale tudi naslednji dan. Iz jugoslovanskih poročil bi se dalo sklepati, da je bil neposredni povod za demonstracije nastop takimi imenovane »Karavane prijateljstva«, skupine popevkarjev in orkestror. Ta »karavana« bi bila morala nastopiti v naselbini mladinskih delovnih brigad, ki pomagajo graditi Novi Beograd. Tam bi bilo moglo prisostvovati prireditvi kakšnih 5000-6000 brigadnikov in študentov. Ker pa je kazalo na dež, so prestavili nastop v malo dvorano Doma kulture, ki premore le 400 sedežev, v dvorano pa so smeli samo »brigadniki«, ker je bila prireditev namenjena predvsem njim. Študentje so morali ostati zunaj, kar jih je razjezilo. Skušali so vdreti v dvorano in pri tem je prišlo do pretepa z brigadniki. Ker jim vdor v dvorano ni uspel, so začeli obmetavati poslopje s kamenjem.

Organizatorji so poklicali na pomoč milico, ki pa je dolgo časa ni bilo od nikoder. Ko se je končno prikazala, je z brizgi vode razgnala pretepačje študente in brigadnike pred Domom kulture. To je razdražilo študente, da so se usmerili proti središču mesta. V sprevedu je bilo okrog 2000 študentov. Okrog polnoči je prišlo v Ulici pariške komune do spopada z milico, ki jim je skušala zagraditi pot s tovornjakom. Študentje pa so zažgali gasilski avto, ki je bil v bližini, in ga potisnili proti

miličnikom in tovornjaku. Tedaj so miličniki uporabili gumijevke in v splošnem pretepu je bilo precej poškodovanih.

Pretep je trajal do dveh zjutraj, ko so nenadno počili strelji. Bilo je nekaj ranjenih, točno število trenutno še ni znano. V poročilu, ki ga je objavil jugoslovanski tisk, je rečeno, da odgovorni funkcionarji odločno trdijo, da milica ni izstrelila niti enega naboja, študentje pa da trdijo nasprotno. Milica je v široki fronti potisnila študente nazaj proti Novemu Beogradu in v študentsko naselvas. Pri tem je nekaj študentov tudi prišla in zaprla, toda že naslednje jutro so jih, kot je rečeno v poročilu, izpustili.

Drugo jutro so se demonstracije nadaljevale. Študentje so imeli v svoji študentski vasi najprej zborovanje, na katerem so sklenili, da bodo v sprevedu odšli v Beograd, na Trg Marxa in Engelsa. Milica pa je spreved ustavila pred podvozom v Novem Beogradu in tam so skušali navezati diskusijo s študenti nekateri profesorji beograjske univerze, predsednik mestne skupščine (župan) Branko Pešić in sekretar mestnega komiteja ZK Beograda Sima Zatezalo. Malo pred 11. uro pa so se jim pridružili še zastopniki srbske vlade in partije Veljko Vlahović, Miloš Minić, Dragi Stamenković, Stevan Doronjski in drugi. Skušali so zvedeti, kaj študentje pravzaprav hočejo. Ti pa so prepevali pesem »Družbe Tito, mi ti se kunemo...« (Pred spre-

(Nadaljevanje na 3. strani)

RADIO TRST A

• NEDELJA, 9. junija, ob: 8.30 Kmetijska oddaja; 9.00 Prenos sv. maše iz župne cerkve v Rojano; 10.15 Poslušali boste... Od nedelje do nedelje na našem valu, 11.15 Oddaja za najmlajše: »Prigode pogumnega Jakca«. Napisal Salvator Gotta, prevedla in dramaturgizirala Mara Kalan. Prvi del; 12.00 Nabožna glasba; 12.15 Vera in naš čas; 12.30 Glasba po željah; 13.30 Nadaljevanje glasbe po željah; 14.30 Nedeljski vestnik; 15.30 »Primer Char-mena«. Radijska drama, napisal Ezio D'Errico, prevedla Desi Kraševc. Igra RO., režira Jože Peterlin; 17.30 Prijatelj zborovskega petja; 18.30 Koncert v miniaturni; 18.30 Iz pesniških gajev: »Karel Michelstaedter« (Boris Tomazič); 19.15 Sedem dni v svetu; 20.30 Iz slovenske folklorne — Lelja Rehar: Poklici: »Brentači jen grablje«; 21.45 Sodobna glasba.

• PONEDELJEK, 10. junija, ob: 11.35 Šopek slovenskih pesmi; 12.10 Pomenek s poslušavkami; 13.30 Izbor motivov in melodij; 17.20 Ne vse, toda o vsem; 17.30 Glasba za vaš transistor; 18.30 Iz opusa Schumannja in Prokofjeva; 20.50 Pripovedniški naše dežele — Zora Tavčar: »Štirinajstletna«; 21.30 Dvajset minut popevk; 21.50 Slovenski solisti.

• TOREK, 11. junija, ob: 11.35 Šopek slovenskih pesmi; 12.00 Lelja Rehar — Poklici: »Brentači jen grablje«; 17.20 Slovenščina za Slovence (prof. Martin Jevnikar); 17.40 Piero Pieri: Zgodovina prve svetovne vojne. Prevedel Benjamin Slavec; 18.30 Koncertisti naše dežele; 19.10 Plošče za vas, quiz oddaja; 20.30 Claude Debussy: »Pelleas in Melisande«, lirski drama.

• SREDA, 12. junija, ob: 11.35 Šopek slovenskih pesmi; 12.10 Liki iz naše preteklosti: »Kajlika Stanič« (Rado Bednarik); 17.20 Odvetnik za vsakogar, pravna posvetovalnica; 17.30 Glasba za vaš transistor; 18.30 Komorne skladbe Borisa Papanopolja; 19.10 Zdravniška posvetovalnica; 20.30 XIV. nagrada »Città di Trieste«: Ubaldo Vrabec: Kratka simfonija (3. nagrada). Vieri Tosatti: Koncert za violo in orkester (2. nagrada). Martin Wendel: Glasba za klavir in orkester (1. nagrada).

• ČETRTEK, 13. junija, ob: 9.00 Prenos sv. maše iz župne cerkve v Rojano; 10.50 Iz koncerta orkestra Glasbene Matice v Trstu, pod vodstvom Janka Bana. Sodelujejo pianisti Vera Tuta, Mojca Šiškočič in Ravel Kodrič; 12.00 Ivan Tavčar — Visoška kronika: (2) »Izidorjeva pot v Davče«. Ponovitev; 13.30 Glasba po željah; 14.45 Glasba iz vsega sveta; 16.30 Ljudske pesmi v predelavi Uroša Kreka in Pavleta Merkuja. Uroš Krek: Pet ljudskih pesmi za glas in klavir. Pavle Merku: Divertimento secondo, pet ljudskih pesmi iz Beneške Slovenije za tenor in komorni orkester. Izvajajo: tenorist Mitja Gegorac, pianist Pavel Šivic in ansambel »Slavko Osterc« pod vodstvom Iva Petriča; 17.20 Marija Kacin: »Eugenio Montale, Giuseppe Ungaretti, Umberto Saba in Salvatore Quasimodo«; 18.30 Sodobni italijanski skladatelji; 19.10 Pisani balončki, radijski tehnik za najmlajše; 20.30 »Tantadruj«, napisal Ciril Kosmač, dramaturgiziral Mitja Mejak, režija Mirč Kragelj; 21.45 Skladbe davčnih dob.

• PETEK, 14. junija, ob: 11.35 Šopek slovenskih pesmi; 12.10 Gospodinja nakupuje; 13.30 Izbor motivov in melodij; 17.20 Ne vse, toda o vsem; 17.30 Glasba za vaš transistor; 18.00 Beri, beri rožmarin zeleni, ljudski pevci in pesmi; 18.30 Kammerensemble Niggeman; 19.10 Novele XX. stoletja — Bogomir Magajna: »Dolina mrtvih«; 20.35 Gospodarstvo in delo; 20.50 Koncert operne glasbe; 22.00 Komorne skladbe deželnih skladateljev.

• SOBOTA, 15. junija, ob: 11.35 Šopek slovenskih pesmi; 12.00 Iz starih časov (dr. Lojze Tul); 13.30 Semeni plošč; 15.00 Glasbena oddaja za mladino; 16.00 Avtoradio — Oddaja za avtomobiliste; 17.20 Dialog — Cerkev v sodobnem svetu; 17.40 Drago Stoka: »Pravica do rezerviranosti«; 19.10 Družinski obzornik; 20.35 Teden v Italiji; 20.45 Ivan Tavčar — Visoška kronika: (3) »Izidorjeva snubitev — Lukeževa smrt«. Izvajajo dijaki višjih srednjih šol v Trstu; 21.30 Vabilo na ples; 22.30 Zabavna glasba.

Izdajatelj: Engelbert Besednjak • Glavni urednik: Engelbert Besednjak • Odgovorni urednik: Drago Legiša • Tiska tiskarna »Graphis« — Trst, ulica Sv. Frančiška 20 — telefon 29-477

TUDI V FRANCIJI

V Franciji se trenutno dogaja isto, kot se je pokazalo pred kratkim v Nemčiji. Levičarska in anarhična demagogija Daniela Cohn-Bendita potiska mase na desnico. Dutschke je pospešil v Nemčiji porast novonacizma, iz reakcije proti njegovim metodam in demagoškimi in izzivalnim levičarskim revolucionarnim frazom in pozivom na gveriljo proti zakoniti vladi in družbenemu redu. Cohn-Bendit (sicer meščanski sinček) pa s svojimi pozivi k anarhični revoluciji potiska v degaullizem še tiste sredinske ali skrajne desničarske elemente, ki so bili dozdej v opoziciji proti De Gaullu. V tem hipu Franciji ne grozi več anarhična revolucija, ampak prava desničarska diktatura.

Celo pristaši nekdanjega Petainovega režima, ki so bili doslej besni na De Gaulla, in pripadniki skrajno desničarske organizacije O.A.S., ki so svoj čas organizirali zaroto proti njemu, so se pridružili degaullistom. Ti že kažejo gotovost, da bodo doživeli pri referendumu veliko zmago. Francoski škofje in duhovniki svarijo s prižnic pred drsenjem degaullizma na desno. Anarhistični nemiri v Franciji bodo imeli tako čisto drugačne posledice, kot je kazalo v začetku.

Prišlo je tudi do očitnega razkola med študentovskimi skrajneži in delavci. Tudi KPF ima Cohn-Bendita za demagoga. Komunistično glasilo »Humanité« je zapisalo o zadnji študentovski demonstraciji: »Demonstracija študentov, ki jo je vodil tudi anarhist Daniel Cohn-Bendit, je potekala v znamenju demagogije in revolucionarne fraze: »Ne izdajmo stavke za volivni listek!« Pariški dopisnik turinske »Stampe« sodi, da med študenti in komunisti ni več možen sporazum.

—0—

ZASEDANJE NOVEGA PARLAMENTA

V sredo je začel zasedati v Rimu novoizvoljeni parlament. Za predsednika senata je bil izvoljen Fanfani, za predsednika poslanske zbornice pa socialist in znani nekdanji antifašist Pertini. Vlada je po tradiciji odstopila in predsednik republike je že začel s posvetovanji o tem, komu naj zaupa sestavo nove vlade.

Socialisti najbrž ne bodo zastopani v njej, ker si razlagajo svoj volivni poraz kot izraz nezadovoljstva svojih volivcev v doseganju politiko sodelovanja v vladi.

—0—

V Parizu se brez uspeha nadaljujejo pogajanja med Američani in Severnovietnamci o Južnem Vietnamu. Tam pa se nadaljujejo hudi boji, zlasti v saigonskih predmestjih.

Odnosi Slovenije z Avstrijo

Komisija za vprašanja mednarodnih odnosov slovenskega parlamenta, kateri predseduje Edo Brajnik, je imela te dni sejo, na kateri je razpravljala o odnosih Slovenije s sosedno Avstrijo.

Ugotovila je, da so ti odnosi že dalje časa izredno dobri in brez trenj, »da problemov sploh ni ali pa jih je čimdalje manj. Edino živo in nenehno prisotno vprašanje je izpolnjevanje oziroma neizpolnjevanje določil 7. člena avstrijske državne pogodbe, torej manjšinsko vprašanje«.

Trgovina med Slovenijo in Avstrijo se je v lanskem letu povečala za 27% in doseгла 107 milijonov dolarjev vrednosti ter je skoraj izenačena, praktično brez primanjkljaja s slovenske strani. Novi razširjeni sporazum o malem obmejnem prometu je najbolj sproščen v Evropi, saj dovoljuje bivanje na eni in na drugi strani štiri dni, pri čemer dan prihoda in odhoda nista vsota, torej praktično šest dni.

Člani komisije so v debati poudarili, da kljub tem dobrim odnosom ne bi smeli prikazovati preveč idilične podobe in zanamarijati dejstvo, »da je slovenska manjšina na Koroškem živ in pereč problem, na katerega je treba avstrijsko vlado opozorjati in sicer na vseh ravneh in z enako intenziteto«. Tudi vprašanje slovenskih arhivov v Avstriji ni zgolj formalno vprašanje, je naglasila komisija.

GOSPODARSKI POLOŽAJ V SLOVENIJI

Na plenarnem zasedanju CK ZK Slovenije so te dni razpravljali o gospodarskem položaju Slovenije, ki je težak, in o težavah gospodarske reforme, ki prepočasi napreduje. V krizi zaradi pomanjkanja sredstev so zlasti slovensko šolstvo in zdravstvene ustanove. Stane Kavčič je v svojem govo-

ru naglašal resnost gospodarskega položaja in opozarjal na nujnost vztrajanja pri reformi.

V CK ZK Srbiji je prišlo do ostre debate o nacionalnem vprašanju. Pisatelj Dobrica Čosić je trdil, da se širi na Hrvaškem, v Sloveniji in med Siptarji »ostro protisrbsko razpoloženje«, drugi — razen nekega Čosićevega prijatelja — so to zanimali.

—0—

Tisserant v Jugoslaviji

Starosta kardinalskega zbora Evgene Tisserant je prišel v ponedeljek na desetdnevni obisk v Jugoslavijo. Potovanje visokega cerkvenega dostojanstvenika je zbudilo veliko pozornost, čeprav sta Vatikan in Beograd obnovila junija leta 1966 medsebojne diplomatske stike.

Uradno so povabile kardinala Tisseranta vse tri znanstvene akademije. Kardinal slovi kot učenjak in je tudi član francoske akademije. Uradno bo obiskal Akademije znanosti in umetnosti v Ljubljani, Zagrebu in v Beogradu, kjer ga bodo vsi akademiki slovesno sprejeli.

Poleg tega uradnega znanstvenega značaja pa ima pot dekana svetega kolegija morda tudi polurađen cerkveno-politični namen. Predvsem je potovanje visokega

(Nadaljevanje na 3. strani)

TEDENSKI KOLEDARČEK

- 9. junija, nedelja: Primož, Felicijan
- 10. junija, ponedeljek: Miloš, Marjeta
- 11. junija, torek: Srečko, Darinka
- 12. junija, sredo: Cedimir, Flora
- 13. junija, četrtek: Telovo, Anton
- 14. junija, petek: Metod, Vasja
- 15. junija, sobota: Vid, Vida

HIŠNI RED VISOKOŠOLSKEGA DOMA

»KOROTAN« (Dunaj, Albertg. 48)

V informacijo bravcev objavljamo »hišni red« slovenskega visokošolskega doma »Korotan« na Dunaju, zaradi katerega je izbruhnil spor med ravnateljem doma p. Tomažičem in študenti.

1. Bivanje v visokošolskem domu je toliko prijetnejše, kolikor bolj se vsak potrudil za lepo obnašanje. Prebivavci našega doma naj se izkažejo za poštenjake, od katerih se lahko pričakuje, da bodo vsak čas izpolnili svoje dolžnosti.
2. Vsi v domu stanujoči se morajo odlikovati s poštenim in lepim vedenjem tako v domu kakor tudi izven doma. Upoštevati morajo red in izpolniti predpise doma.
3. Sprejem v dom velja navadno za eno šolsko leto. V primeru slabega obnašanja vodstvo doma lahko vsakogar izključi iz doma. V skrajnem primeru je izključitev mogoča tudi brez odpovednega roka. Prijavo za naslednje leto je treba izročiti v teku prve polovice junija.
4. Stanovska dolžnost visokošolca in visokošolke je, da se pridno uči in da pravočasno polaga izpite. Rektor doma ima pravico zahtevati prištevila, da ugotovi študijske uspehe.
5. Zaradi motenj pri učenju so v sobah dovoljeni le kratki razgovori. Za daljše pogovore so na razpolago dnevne sobe.
6. Obiski so dovoljeni le do 22. ure in v sprejemnici. Brez dovoljenja vodstva doma ne sme nobeden peljati koga (razen lastnih staršev) v oddelke ali koga tam sprejeti.
7. V domu stanujoče visokošolke imajo od 7. do 22. ure prosti vstop v skupne prostore, ki so v pritličju. Vstop v kako sobo zunaj njihovega oddelka jim ni nikdar dovoljen. Prav tako je vsakemu prepovedan vstop v deklški oddelok.
8. Kdor zapusti dom za več kot 24 ur, mora zapisati v posebnem zvezku pri vratarju dan odhoda in vrnitve. Pogosto pozno vračanje ponoči ni v skladu z zahtevami našega doma.
9. Po obvestilu sprejema v dom mora prosilec poslati po položnici vsoto ene mesečnine, ki bo hranjena kot varščina. Ta vsota je izgubljena, če kdo odpove sobo po 1. septembru ali če zapusti dom, ne da bi se en mesec prej odjavil.
10. Mesečni prispevek je treba plačati v celoti po položnici v naprej ali v teku prvega tedna vsakega meseca ne glede na dan prihoda ali odhoda.
11. Vsak stanovalec doma je obvezan, da skrbno pazi na red in snago v lastni sobi in po hiši ter da se z uporabo opreme nič ne pokvari. Kajenje po hiši, zunaj sobe in prostorov s pečelniki, ni dovoljeno.

(Nadaljevanje na 7. strani)

Demonstracije študentov v Beogradu

(Nadaljevanje s 1. strani)

vodom so nosili tudi Titovo sliko). Povedali so, da »zahtevajo predvsem temeljito reformo univerz in da hočejo večje pravice v njenih samoupravnih organih.«

»Hočemo dejanj, dovolj je fraz!« so vpili študentje. Vendar, kot kaže, niso bili pripravljeni, da bi postavili kake konkretne zahteve glede tega. Zahtevali pa so, naj se milica umakne. Ta se je umaknila za nekaj korakov. Zahtevali so tudi, naj se preišče, kdo je zakrivil streljanje prejšnji večer, in izpustitev priprtih tovarišev. Glede prvega jim je bilo obljubljen, da bo uvedena stroga preiskava, glede drugega pa so jim uradni predstavniki povedali, da so študente že izpustili. Kljub temu se ti niso pomirili, ampak so začeli spet siliti skozi podvoz proti mestu, pri čemer je prišlo spet do pretepa z milico, ki je sprevod končno razgnala.

Večina študentov se je vrnila v študentsko vas. Tam so sklicali novo zborovanje. V študentsko vas so se podali tudi predsednik skupščine SR Srbije Miloš Minić, beograjski župan Pešić in drugi ter so obiskali ranjene študente v njihovih sobah. Nadaljevali so tudi diskusijo s študenti. Predstavniki študentskih organizacij so izjavili, da so neredi povzročili »huligani« (tako pravijo mladim postopačem) in drugi »nezaželeni elementi, ki ne predstavljajo študentov«.

Tuenutno imajo študentje zasedeno univerzo, vzdržujejo pa se akcij zunaj nje. V tem je videti uspeh pomirjevalnega prigovarjanja in obljub partijskih funkcionarjev in predstavnikov SR Srbije. Obljubljen jim je bilo, da bodo lahko souporabljali študentske menze in da bo sprejet zakon o obvezni nastavitvi diplomirancev. Študentje pa zahtevajo tudi kaznovanje policijskih funkcionarjev, ki so uporabili silo proti njim.

Ti nemiri so gotovo odsev splošnih študentskih nemirov v Evropi.

PROCES PROTI TOLPI CAVALLERO

V ponedeljek se je začela v Milanu pred porotnim sodiščem sodna obravnava proti tolpi Cavallero, ki je lani po nekem bančnem ropu sejala z brzostrelkami in revolverji smrt po milanskih ulicah. Pred sodiščem stoje roparji Pietro Cavallero, Adriano Rovoletto, Sante Notarnicola in komaj 17-letni Donato Lopez. Obtoženi so petih ubojev, 21 poskušanih ubojev, 17 bančnih ropov, 5 ropov ljudi in še raznih drugih zločinov.

-0-

TISSERANT V JUGOSLAVIJI

(Nadaljevanje z 2. strani)

cerkvenega predstavnika dokaz dobrih odnosov med Jugoslavijo in Sv. Stolom, ki se s tem obiskom še utrdijo.

Po drugi strani pa bo kardinal Tisserant stopil v stike s hrvaškimi škofi in oblastniki, da se poležejo polemike o nekem izrabljanju vere v politične namene. To namero je namreč očitalo duhovščini nekaj ljudi iz vodstva hrvatske Socialistične zveze delovnega ljudstva. Očitajo tudi, da znaša mesečna naklada nabožnega tiska na Hrvaškem nad pol milijona izvodov in da skuša Cerkev tudi s tem širiti svoj vpliv.

Kot se zdi, si prizadevajo kake zakulisne sile skaliti dobre razmere med Jugoslavijo in Cerkvijo, ki so prinesle že dosti pozitivnega obema podpisnikoma. Vatikan pa noče na preglasen način opozoriti na takšno čudno in škodljivo ravnanje, marveč hoče s kulturnim obiskom svetovno uglednega kardinala Tisseranta odbiti nepotrebne napade na Cerkev.

Za to številko smo prejeli več pisem s prošnjo za objavo. Pisali so nam, med drugimi, Lev Detela, pater Ivan Tomažič in A. S. od Slovenske levice. Pisce opozarjamo, da bomo zaradi pomanjkanja prostora njihova pisma objavili v prihodnjih številkah lista.

Uredništvo

F.J. 18 SMRT V POMLADI

Skušal se je pripraviti na spoved, toda ko je v mislih preletel dneve od zadnje spovedi, je vstala pred njim ljubka deklška postava. Čutil je, da ga ta spomin vznemirja, da se njegove misli vedno spet povračajo k tej predstavi in da to ni prav. Moral bi se izpovedati tega. Toda v tej predstavi je bilo nekaj lepega in milega, kar je vzbujalo v njem nežnost in neko nedoločno hrepenenje, ki je bilo podobno telesnemu gladi. Upiralo se mu je, da bi obsodil to svoje hrepenenje kot nekaj slabega in da bi se ga obtožil pri spovedi. Neprijetna mu je bila misel, da bi slišal govoriti župnika o tem doživetju kot o skušnjavi in grehu. S tem bi ponižal to čisto predstavo v nekaj grdega in nečistega, česar bi se moral sramovati in proti čemer bi se moral boriti v sebi. Ob misli na to ga je zabolelo. Ni imel občutka, da bi bilo v tem nekaj nelepega. Tudi že prej so se mu vsiljevale predstave ženskih teles, ki so ga vznemirjale in mučile, in proti katerim se je boril z vso svojo voljo. Toda takrat je imel jasen občutek, da so te predstave nečiste, in to je budilo v njem sram in zavest krivde. Ob spominu na Majdo pa je občutil samo nežnost in ganotje, obenem pa željo po dobroti in čistosti v sebi. Vendar pa je bilo tudi v tej predstavi nekaj čutnega, kar je prijetno vznemirjalo in dramilo njegove čute. Boril se je sam s seboj, toda ko je potem pokleknil v spovednico, se tega vendar ni spovedal, in vest mu ni ničesar očitala. Čutil je, kakor da se je zjasnilo v njem in da si je prišel o nečem na čisto.

Po maši je počakal župnika pred cerkvijo, da ga pozdravi ob vrnitvi. Župnik je bil prijazen in ga je povabil na zajtrk. Na dolgem, s kamenitimi ploščami tlakovanem hodniku obsežnega župnišča je čakalo nekaj ljudi, ki so ju spoštljivo pozdravili; neka stara ženska je poljubila župniku roko. Vrata v kuhinjo so bila odprta in vonjalo je po sveže kuhani kavi in pecivu.

»No, kaj pa je?« je vprašal župnik.

»Za maše bi rade plačale, gospod župnik,« se je oglasilo več žensk hkrati.

»Počakajte zgoraj pred pisarno, bom kmalu prišel,« je rekel župnik.

»Pa vi, Smodek?« se je obrnil k mlademu, slabo oblečenemu kmetu, ki je v zadregi vrtel klobuk v rokah.

»Jaz, gospod župnik, jaz... bi vas nekaj prosil...«, je začel in in se ozrl po ženskah, ki so radovedno nastavile ušesa.

»No?«

»Jaz... bi vas prosil, da bi bili tako dobri in bi še počakali na plačilo za materin pogreb... še malo, zdaj res ne morem...«

»Saj je že skoro leto dni od pogreba in v tem času bi že pač lahko bili spravili skupaj teh par sto dinarjev, mislim...«

»Krava mi je crknila... saj veste, gospod župnik... in otroci že gredo v šolo in morajo biti oblečeni...«

»No, da. Toda dolgove je tudi treba plačati.«

»Saj bom plačal, gospod župnik, takoj ko bom kaj prodal... Toda zdaj še ni kaj prodati...«

»No, naj bo, bom že še počakal do jeseni, ko boste prodali krompir. Veste, jaz imam tudi svoje stroške, ki niso majhni.«

(Dalje)

Tržaškega

IZJAVA SLOVENSKE SKUPNOSTI

Slovenska skupnost, ki je na letošnjih deželni volitvah nastopila skupno s Slovensko demokratično zvezo v Gorici in s Slovensko levico v Trstu, se toplo zahvaljuje vsem tistim zavednim Slovenkam in Slovencem, ki so glasovali slovensko. Še prav posebno zahvalo izreka kandidatom, aktivistom in podpornikom, ki so s svojim delom in prispevki pripomogli, da se je naša lista lepo uveljavila in pokazala, da se slovenska misel vedno bolj širi in pogloblja. Lista Slovenske skupnosti je v primerjavi z deželnimi volitvami leta 1964 napredovala za 836 glasov. Leta 1964 je namreč prejela 10 tisoč 9, na zadnjih deželnih volitvah pa v koalicijski s Slovensko levico 10 tisoč 845 glasov. Na splošno smo povsod napredovali, zlasti pa v mestu in tistih krajih, ki so narodnostno najbolj ogroženi.

Ta napredek je toliko pomembnejši, če pomislimo, da so nekatere italijanske stranke storile vse mogoče, da bi zavrle razmah Slovenske skupnosti ali celo uničile njen obstoj. Te nakane so naši volivci razumeli ter podprli našo listo v izdatnejšem številu kakor kdaj koli prej.

Izidi zadnjih volitev nam potrjujejo, da se naši volivci strinjajo s programom liste Slovenske skupnosti in ga odobravajo. Volitve so pokazale, da se v slovenskem javnem mnenju vedno bolj uveljavlja prepričanje, da je Slovenska skupnost nadstrankarska organizacija, ki so ji pri srcu predvsem narodnoobrambna vprašanja naše zamejske skupnosti, zlasti še krepitev slovenske šole in obramba slovenske zemlje. Volivci so se prepričali, da se je Slovenska skupnost od svojega nastanka dalje vedno zavzemala za slovenske pravice in koristi. Hkrati so spoznali, da si naša organizacija ob vsaki priložnosti prizadeva uveljaviti gospodarske in socialne zahteve slovenskega delovnega človeka, zlasti še revnejših slojev.

Iz izidov zadnjih volitev je pa še razvidno, da volivci odobravajo tudi pot, ki si jo je Slovenska skupnost izbrala za izbojevanje slovenskih pravic in zaščito naših koristi. Ta pot ni pot opozicije zaradi opozicije, niti ni pot sodelovanja za vsako ceno. Slovenska skupnost je za sodelovanje z vladnimi strankami, če to koristi slovenski manjšini, toda prav tako nasprotuje takšnemu sodelovanju, če to škoduje naši narodnostni skupnosti. Ker je Slovenska skupnost samostojna in nevdvisna slovenska organizacija, si je vedno ohranila možnost ukrepati tako, kakor ji narekujejo slovenske koristi.

VAŽNO OBVESTILO DVOLASTNIKOM

Kmečka zveza opozarja dvolastnike, ki namepravajo sekati drva na jugoslovanskem področju, naj pravočasno predložijo zadevne prošnje. V ta namen naj se javijo v pisarni KZ — Ul. Geppa 9 med uradnimi urami (od 8. do 14., ob četrkih pa od 8. do 12. in od 15. do 18.). S seboj naj prinesejo *dvolastniško knjižico* ter številko parcel. *Poleg osebnih podatkov* je namreč treba navesti v prošnji *številko parcele*, na kateri nameravajo sekati, *katastrsko občino*, v katero parcela spada, ter *površino parcele in količino drv*.

Prošnje bomo sprejemali do 15. junija.

Tajništvo Kmečke zveze

In prav ta ugotovitev je privedla naše volivke in volivce do spoznanja, da predstavlja Slovenska skupnost pravzaprav slovensko vest, ki povzroča krize pri tistih Slovencih, ki so vključeni v italijanske stranke. Ta vest jih večkrat prisili, da se pri svojih italijanskih vodstvih odločneje zavzamejo za slovenske zadeve. Te vloge Slovenske skupnosti ne more danes nadomestiti nobena druga slovenska politična ali kulturna organizacija v Italiji.

Lepo število glasov, oddanih listi Slovenske skupnosti na zadnjih volitvah, pa je tudi dokaz, da si naši ljudje želijo čim večjo enotnost v boju za naše narodne pravice in koristi. Naši volivci dobro vedo, da sta le v enotnosti moč in jamstvo, da nam bo nekoč le uspelo popolnoma izvojevati naše zahteve. Zato so na zadnjih volitvah ponovno potrdili voljo po slovenski enotni politični organizaciji in po slovenskih enotnih nastopih, hkrati so pa odločno zavrli vse poskuse razdvajanja, ki jih netijo določeni neslovenski krogi.

In končno so volivke in volivci še ugotovili, da so se v Slovenski skupnosti začeli poleg starejših in srednjih krepko uveljavljati tudi mlajši rodovi, ki so prinesli v njene vrste nove poglede in prijeme ter jo vsestransko razgibali. Ta pojav predstavlja najboljšo jamstvo, da te slovenske politične organizacije na Tržaškem ne bo tako kmalu konec, temveč bo prav nasprotno imela vedno večjo vlogo v političnem življenju zamejskih Slovencev.

Glasovi, oddani listi Slovenske skupnosti, predstavljajo jedro narodno zavednih in politično zrelih volivk in volivcev na Tržaškem. Zato Slovenska skupnost lahko računa, da se bo to jedro še bolj okrepilo in nas v bodoče zanesljivo podprlo v boju za pravice slovenske narodne skupnosti v Italiji.

Tajništvo SLOVENSKE SKUPNOSTI

Ta izjava kliče po komentarju, ki ga bomo objavili enkrat prihodnjič.

(Ured.)

»KRAŠKI SLAVČEK« V ZAGORJU

Mladinski pevski zbor »Kraški slavček«, ki ga sestavljajo mladi pevci iz Nabrežine in Devina ter ga vodita profesorja Ambrozet in Radovič, se je v soboto, 1. t. m., udeležil republiške revije mladinskih pevskih zborov Slovenije. Revija je bila letos v Zagorju ob Savi.

»Kraški slavček« se seveda ni mogel kdovekako postaviti v močni konkurenci, ki so jo predstavljali sodelujoči zbori na reviji. Organizatorji pa so kljub temu pravilno ravnali, da so naš zbor prijavili za revijo, ker so s tem dali zadoščenje mladim pevcem in pevkam ter njihovima poštvovalnima pevovodjema. S tem so hkrati opozorili širšo slovensko javnost na tovrstno delovanje v zamejstvu. Naš zbor je nastopil s tremi pesmimi, in sicer z dvema skladbama Ivana Grbca in z znano Vodopivčovo »Žabe«. Po izvedbi so bili deležni prisrčne ga in dolgega aplavza.

PRVA SEJA

Dne 26. in 27. maja izvoljeni deželni svetovalci se bodo zbrali na prvi slovesni seji v soboto, 15. junija. V drugem »parlamentu« naše dežele bo sedelo 61 deželnih svetovalcev, ki zastopajo skoro 900.000 volivcev. Prvi seji bo po pravilniku predsedoval najstarejši član sveta. Socialist De Sandre, ki je bil doslej najstarejši deželni poslanec, ni več kandidiral. Najstarejši je v sedanjih zbornici komunist Pellegrini iz Vidma. Ker pa se je pred časom hudo ponesrečil, najbrže ne bo navzoč na prvi seji. Zato se bo zgodilo, da bo odprl drugo parlamentarno dobo deželnega sveta misinski zastopnik iz Trsta Geffer-Wondrich.

Svetovalci bodo na prvi seji izvolili predsednika, podpredsednike in tajnike deželne skupščine.

URADNI REZULTATI DEŽELNIH VOLITEV

Pred dnevi so bili na tržaškem okrožnem in deželnem uradu objavljeni uradni rezultati deželnih volitev z dne 26. maja. Ti rezultati se v bistvu ne razlikujejo od neuradnih, ki so bili razglašeni takoj po volitvah in smo jih objavili v zadnji številki. Tudi imena novoizvoljenih deželnih svetovalcev so ostala ista. Kar zadeva novega deželnega poslanca Slov. skupnosti Draga Štoko, moramo omeniti, da je prejel 1.907 preferenčnih glasov, to je skoraj 500 več, kot je izhajalo iz prvih neuradnih podatkov. To potrjuje, da je Drago Štoka na volitvah dosegel tudi odlični osebni uspeh, za kar mu ponovno iskreno čestitamo.

Beneška Slovenija

Speter:

RIBJI LOV — VOLITVE

Naša bistra Nadiža slovi že po vsej državi. Nekaj so k temu glasu pripomogli lepi turistični kraji v njenih dolinah, še bolj pa okusne in številne ribe, ki plavajo v njenih valovih. Ribji lov v Nadiži in nje pritokih je postal kar znamenit. Zato pa prirejajo že tretje leto ribolovske tekme, ki privabljajo športnike iz vse Italije.

Take tekme je napovedala Italijanska ribiška športna zveza tudi letos za 23. junij. Pri prireditvi bodo sodelovale tudi krajevne turistične organizacije. Svojo udeležbo pa so napovedali »nedeljski« ribiči že iz vse države.

Ker smo že pri lovu, pa si zmislamo tudi na love naših glasov pri zadnjih volitvah. Vse stranke se vedno bolj zavedajo, da predstavljajo Beneški Slovenci precejšnjo skupino volivk in volivcev. Zato smo pa že vajeni, da prihajajo pred volitvami loviti naše glasove z vsakovrstnimi obljubami različni kandidati vseh strank. Letos je bilo pri obeh volitvah enako. Naši ljudje bi radi glasovali za svoje moze; pa še nismo čakali, da bi imeli kako svojo listo. Kako tako slovensko, ki bi bila lahko razširjena po vsem ozemlju dežele, od Kanalske doline do Istre. Pa je ni take. Z žalostjo opazimo, da se slovenske politične skupine omejujejo po ozemlju. Slovensko skupnost poznajo na primer samo na Tržaškem, ker zajema Goriško deželo Slovenska demokratična zveza. Na naše ozemlje pa ne sega nobena slovenska politična skupina. Zato smo primorani voliti kandidate italijanskih strank. Nekatere teh so že toliko uvidevne,

IZ OBČINSKEGA SVETA

Naši občinski možje so pri zadnji seji imeli na rešetku kar 10 interpelacij, prav različnih po vsebini. Liberalci Fornasir sprašuje župana, kako je n. pr. z javnimi stranišči v mestu, ki so seveda tudi potrebna. Naredili bodo posebne načrte.

Govorili so tudi o natečaju za načrte nove deželne palače v ulici Roma. Nastale so težave zaradi sestave natečajne komisije. Sprejet je bil tudi sklep, naj se gradbeni osnutki izstavijo na ogled občinstvu, ki naj demokratično izreče svoje mnenje.

Župan je tudi obljubil, da se bo ustanovil poseben občinski urad za zveze z občinstvom. Potrjen je bil tudi sklep za najem novih posojil, za odstop stavbišča Zelenemu križu in za nakup stavbe v Mazzinijevi ulici, kjer bodo nastanjeni razširjeni zdravstveni uradi. Svetovavci so tudi potrdili odobrovanje sklep, da se poderejo nekatere stare in nevarne hiše v Ascolijevi ulici. Ta nekdanji starinski del Gorice, bo dobil v enem letu popolnoma novo lice.

POKRAJINSKI PRORACUN

Prejšnji teden so se lotili goriški pokrajinski svetovavci razprave o proračunu za leto 1968. Postavka izdatkov znaša približno 1,8 milijarde. Dohodki pa izkazujejo le 1,3 milijarde lir. Primanjkljaj bo znašal okrog 528 lir. Če prištejemo k temu še primanjkljaje prejšnjih let, ima goriška pokrajina že 4 milijarde in 53 milijonov lir dolga. Samo za odplačilo obresti bo treba odšteti skoro 266 milijonov lir. O proračunu,

dolgovih in kako jih odplačevati, bodo svetovavci še govorili.

Na seji so sprejeli tudi spored za svečanosti prve priključitve leta 1918. Dežela je v ta namen nakazala pokrajini 30 milijonov lir podpore. Iz tega denarja bo pokrajina popravila tudi cesto na Kalvarijo, kjer bodo svečanosti ob petdesetletni svečanosti.

ZAKLJUČNA PRIREDITEV

Slovenski dijaški dom v Gorici je zaključil uradno šolsko delovanje v nedeljo s sestankom staršev in vzgojiteljev ter z zaključno prireditvijo gojencev. Po razgovoru s starši so pokazali njih sinovi in hčerke, zavodski gojenci, česa so se naučili poleg šolskih predmetov. Nastopili so s tremi igricami, deklamacijami in glasbenimi točkami. Točke sporeda so predvajali predvsem mlajši gojenci. Starši in gostje so si ogledali tudi razstavo risb, ki so jih gojenci izdelali v okviru posebnih zavodskih večerov.

Še nekaj dni in v sredo popoldne bodo gojenci že zapustili, kot v drugih zavodih, svoj medletni drugi dom in odšli na zaslužni oddih v pravi družinski dom. Dijaki, ki niso dobro končali šolskega leta, se bodo vrnili v zavod že 1. avgusta, ko se bo začel notranji pouk za popravne izpite.

Neme:

OČAK JE UMRL

Pred štirinajstimi dnevi so pokopali v Nemah Jakoba Ceschio, ki je bil najstarejši mož v Furlaniji; nekateri sodijo, da morja v celi državi. Ta mesec bi namreč učkal 105 let. Učkal bi jih vesel in še pri zdravju ter pri — žganju in tobaku. Stari »Jakum« je namreč vedno pravil, da mu pristni tropinovec in dobra cigara pomagata k dolgemu življenju. Devetdeset let je imel, pa je še vedno delal v lastni žganjarji v Nemah. Vsak dan je rad tudi nekaj časa presedel s prijatelji v gostilni pri »briškoli«. Vesela prav, šilce žganja, tobak in karte so torej tudi pripomoček k dolgemu življenju. Sosedje pravijo, naj pa Bog našemu očaku na onem svetu plača za ta vedri nauk.

Standrež:

DAN SPARGLJEV

Stare navade, ljudske šege in razna obredja počasi izginevajo iz naših vasi. Prav tako tudi krajevni običaji, ki so izvirali iz dela in čustvovanja vaše skupnosti.

Vendar se pa še pojavijo izjeme, čeprav v bistvu povezujejo ljudsko folkloro z, recimo novo stvarnostjo. V Standrežu na primer se je spet uvedel lepi običaj zahvalne nedelje z novimi potezami. Na te nedelje blagoslovi domači župnik vozove, traktorje kmečko orodje, pa tudi pridelke ter domač kruh in vino, ki so na trgu na voljo vsem sosedom in gostom, v znak hvaležnosti za božje darove.

Standrež je pa predvsem vrtnarsko - zelenjadarski kraj. Najzlahnejši pridelek umnih vrtnarjev so tu že od nekdaj šparglji. Prav šparglji so pa dali domačinom idejo za njihov praznik, kakor je drugod praznik češenj ali vina.

Iz Goriške

V soboto in v nedeljo bo torej Standrež v znamenju okusnih špargljev. Prodajali jih bodo na stojnicah obenem z domačo pijačo in okusnimi prigrizki. To pa ni vse. Domače organizacije, to so: Kmečko društvo, Športno društvo »Juventina«, obe prosvetni društvi »Standrež« in »Oton Zupančič« so se domenile za skupno kulturno proslavo ob prazniku špargljev.

Tudi to je značilno in razveseljivo, da se vsa društva složno domenijo za skupen nastop, ne pa da strupeno škilijo drugo na drugo. Praznik se bo začel že v soboto zvečer s povorko godbe na pihala in narodnih noš po vasi. Ob deveti zvečer bo še godbeni koncert in nastop folklorne skupine. V nedeljo ob 16. uri bo nogometna tekma, ob 20. uri pa koncert sedmih različnih zborov. Peli bodo domači mladinski, cerkveni in društveni, »Planika« iz Pevme, »Filej« iz Gorice, »Jezero« iz Doberdoba in »Fantje izpod Grmade«. Nato bodo igralci društva »Standrež« nastopili z »Županovo Micko«. V ponedeljek bo še tombola. Vse tri dni bodo odprte tudi razstave kmečkih strojev, knjig in posebna slikarska razstava. Pri njej so udeleženi znani slovenski umetniki od Saksida, Kosiča in Palčiča do najmlajših.

Sovodnje:

JAVNA DELA

Sovodnjska občina se gospodarsko razvija; o tem ni dvoma. K dvigu so nekaj pripomogle tuje industrije, dosti pa seveda podjetnost in delavnost domačinov samih. Brezposelnosti in revščine bi torej v okraju ne smelo biti. Obenem se izboljšuje tudi zunanje lice našega središča in sosednih zaselkov. Povečini so urejene in asfaltirane vse naše ceste in javne poti ali pa bodo v najkrajšem času.

Druga naša skrb je bila in je še vedno naša šola. Šolsko stavbo bi bili lahko zgradili že pred osmimi leti, če bi bili imeli tedanji šolski oblastniki več razumevanja. Tako pa smo morali čakati do sedaj. Novo, vsem učnim zahtevam ustrezno poslopje bo stalo nasproti sedanji šoli na zemljišču športnega igrišča. Skoro vse stroške bo krila država iz fonda za šolske zgradbe. Preračunani pa so na sedemdeset milijonov lir.

Tretja zadeva pa je naš občinski kulturno-sportni dom, če ga smemo že zdaj tako imenovati. Zemljišče zanj je že kupljeno, in sicer na prostoru športnega igrišča poleg bodoče šole. Načrte in dela je prevzelo podjetje Makuc. Če bo vse v redu, bo pričelo z gradnjo že jeseni. Osrednji del polprilne stavbe bo velika dvorana; v dolžino bo imela 30½ metra, v širino pa 17½ metra. Pred dvorano bodo trije večji prostori za pevske in igralske vaje ter prostor za čitalnico z javno knjižnico. Poleg bodo še slačilnice in potrebni higijenski prostori.

Za izvedbo tega načrta je občina najela posojilo 30 milijonov lir pri goriškem Montu.

GLASBENI NASTOP

Šola Glasbene matice v Gorici bo priredila v sredo, 12. junija, zaključni nastop gojencev svoje glasbene šole. Predvajanje bo ob 20.30 v prostorih kluba »Simon Gregorčič« na Verdijevem korzu 13. Prijatelji mladine in glasbe so vljudo vabljeni.

- Ranalska dolina

da stavijo na svoje liste tudi kake osebe, ki so ali naj bi bile slovenskega rodu.

Komunisti so postavili na listo za deželne volitve tudi prof. Pavla Petričiča iz Špetra. Dobil je 953 prednostnih glasov; prav gotovo slovenske. Krščanski demokrati so imeli na listi Romana Specogno iz Podbonesca, ki je odnesel dosti preferenc. Slovenski volivci so oddajali glasove tudi Cumerju iz Ažle, ki naj bi bil kot Slovenec kandidiral na listi PSIUP. Kaj bi bilo, če bi se vsi naši številni razpršeni glasovi mogli združiti na enega res našega moža?

Čenta: KULTURNE IZMENJAVE

Obiski in kulturne izmenjave med Furlani in Beneškimi Slovenci na eni strani ter z rojaki gornjega Posočja na drugi, so vedno bolj številni.

Prejšnjo soboto se je pripeljala v Čento večja skupina šolarjev iz Bovca. Šolarje so spremljali didaktični ravnatelj Uršič in nekateri učitelji. Goste so sprejeli čentski župan, didaktični ravnatelj, ravnateljica srednje šole in številni šolniki. V veliki šolski dvorani je pozdravil slovenske šolarje didaktični ravnatelj Casaleggi v slovenskem jeziku, kar je na vse zelo prijetno vplivalo. Nato se je razvila akademija, kjer so se izmenoma vrstili slovenski, furlanski in italijanski šolski zbori. Vmes so nastopale srednješolke z baletnimi vajami. Po skupnem okrepčilu so se odpeljali mladi slovenski gostje vsi srečni domov.

Srečanje so pripravili didaktični ravnatelj in učitelji vzhodne Furlanije na duhu bližanja obmejnih sosedov. Na prihodnji podobni sestanek bodo povabljeni tudi šolarji iz avstrijskih obmejnih krajev.

IZ KULTURNEGA ŽIVLJENJA

Zanimivi „Pogovori“

Kot znano, je začelo izdajati Društvo slovenskih bogoslovcev v Ljubljani lastno šapilografirano revijo »Pogovori«, katere tretja številka je izšla pred nedavnim. Revija postaja vse boljše od številke do številke in ta tretji zvezek je najboljši dokaz za to. V njem najdemo med sodelavci že imena, ki uživajo velik ugled v slovenskem kulturnem svetu, kot na primer nadškof Pogačnik, Edvard Kocbek, Marjan Rožanc, Stanko Cajncar in Ivan Mrak.

Uvodnik te številke je napisal Jože Krašovec. Naslov članka je »Ob esejih o prvih straneh«. Gre za komentar ali mnenje o Sartrovem esejju pod tem naslovom. Krašovec sam označuje svoj članek le za »sramežljivo študentovo približevanje navdihu zrelega ustvarjaveca«. Zavzema se za pravice življenja in za notranjo harmonijo v človeku, harmonijo med razumom in verovanjem. Naj navevedemo iz članka samo nekaj značilnih stavkov: »Nočemo mrtvila in statike, hočemo živeti. Nenehno se borimo za harmonijo, da nas bo smrt povezala z večno Harmonijo. Izvirnega greha ne moremo razrešiti, a moremo ga nenehno reševati.«

Sledi esej Marjana Rožanca »Esej o prvih straneh«. Tudi on obravnava človekovo in posebno kristjanovo potrebo po notranji harmoniji. Rožanc očita človeku, da pravzaprav sploh neče biti odrešen, ker se neče ponižati pred Bogom; sam hoče veljati za božanstvo. Svojega dozdevnega božanstva neče deliti z Bogom. A »naša potreba po harmoniji nas muči neodvisno od naše volje: harmonija je, ki je morda obstajala že pred nami, prav gotovo pa harmonija, ki obstaja istočasno z nami. Tudi našo omejeno zavest spoznavamo neodvisno od naše volje samo v razmerju do Neskončnosti,« končuje Rožanc svoj esej.

Milan Dostal je prispeval članek »Srečni dobri človek ali »človek človeku?« Resnica... je in ostane, da se dvoednost človekovega človečanskega ideala in smisla ter cilja njegove življenjske borbe srečni dobri človek ne sme nikoli razbljati,« piše Dostal, potem ko je prikazal, kako človek teži po tem, da bi bil srečen, in kako sreča ni mogoča brez dobrote. Potem nadaljuje: »Človekova sreča je usodno, dialektično povezana z njegovo dobroto. Pravi in edini smisel človekove dobrote je v sreči, pravi in edini smisel njegove sreče je v dobroti. Človekova sreča je pot do njegove dobrote, dobrota pot do njegove sreče.« To je

sicer preprosta resnica, vendar pa je že dolgo ni nihče ponovil in pribil tako jasno in jedrnat. A ravno na preproste resnice naš čas najrajši pozablja.

Janez Evangelist Mlakar razpravlja v svojem eseju o »Meji med vero in nevero«, Venceslav Zavadec pa o »Moči človekovih čustev«, o človekovi osebnosti in humanizmu. Zanimiv je intervju, v katerem je zastavilo uredništvo »Pogovorov« vprašanja nadškofu Pogačniku, Stanku Cajncarju in Edvardu Kocbeku. Vprašanja se nanašajo na pokoncilsko Cerkev; na sodelovanje med duhovniki in laiki v župnijah; na neoklerikalizem, ki ga nekateri komunisti očitajo cerkveni hierarhiji; na pokoncilski katoliški etos in na Truhlarjevo knjigo pod tem naslovom; na takomenovanega »duha Zahoda«; na to, kakšna naj bi bila duhovna in intelektualna vzgoja današnjega slovenskega bogoslovca; na Mohorjevo družbo in na revijo »Pogovori«. Zanimivo je, da želi nadškof Pogačnik, da bi ostali »Pogovori« notranja revija teološke fakultete, Kocbek pa pravi: »Pogovori so v kratkem času pokazali, da današnji slovenski bogoslovci postajate jasni in močni izobraževalci sodobne krščanske misli ter umetniških in kulturnih prizadevanj. Zavoljo obeh dimenzij bi bilo dobro, da bi se ne omejili le na svoj semeniški krog, kajti tudi mnogi današnji študentje, vaši laiški tovariši, razodevajo podobne težnje in sile.«

Zanimiv je tudi intervju s pisateljem Ivanom Mrakom, ki govori med drugim o odnosih med umetnostjo in vero. O tem govori tudi članek Petra Požauka. Revija vsebuje tudi leposlovje, med drugim Pesmi »Prva brazda« Ivana Steguja in »Zorenje« Janeza Marolta.

E. Z.

DRUGA KNJIGA MAJCENOVEGA IZBRANEGA DELA

Pri mariborski založbi Obzorja je izšla že druga knjiga »izbranega dela« značilnega, a širši javnosti vse premalo znanega pesnika in pisatelja Stanka Majcena. Knjigo je uredila znana slavistka prof. Marja Boršnik, ki je napisala o njem tudi obširno študijo.

Ta knjiga prinaša nekaj Majcenovih pripovednih, dramatskih in pesniških del iz njegove poznejše ustvarjalne dobe, med drugim odlomek iz nedokončane avtobiografske povesti »Detinstvo«, o kateri ugotavljajo kritiki, da je velika škoda, da je ni dokončal, in prvič objavljeni drami »Mate-re« in »Cesar Janez«. Objavljenih pa je tudi pet Majcenovih leposlovnih študij. Knjigo, ki šteje 502 strani, je opremil slikar Janez Bernik.

—0—

Iz kulturnega življenja

Milena Merlak-Detela je izdala novo pesniško zbirko »Beseda brez besede«. Izšla je v Londonu. Cena 1 dolar. Že s prvo zbirko se je uvrstila med najboljše slovenske pesnice.

Razni slovenski listi, doma in v tujini, so opozorili na šestdesetletnico uglednega kritika Lina Legšca, ki je doma s Tržaškega.

Za kandidata demokratske stranke Eugena McCarthyja dela propagando tudi najuglednejši sodobni ameriški pesnik Robert Lowell. Na njegovih volivnih shodih pogosto bere svoje pesmi. Tudi McCarthy piše pesmi.

V starosti 91 let je umrl znani belgijsko-francoski slikar Kees van Dongen. Veljal je za slikarja »žensk«.

Izšla je nova, 17. številka tržaške revije »Most«. Uvodnik je napisal Drago Štoka.

Pesniška zbirka Stanka Janežiča »Tihe stopinje«

V knjigarnah se je pojavila pred kratkim nova knjiga našega tržaškega pesnika Stanka Janežiča. To je pesniška zbirka z naslovom »Tihe stopinje«, ki se prav dobro poda nežnemu tonu Janežičeve poezije. Knjiga je izšla pri tržaški založbi »Tabor«, natisnila pa jo je tiskarna Graphis in ji dalo prav lepo obliko. Ilustracije in oprema so delo slikarja Avrelija Lukežiča.

Knjiga šteje okrog sto strani (in obsega nekaj nad petdeset pesmi). Razdeljene so v cikluse: »Po gozdu«, »Na gorah«, »Skozi noč« in »Do jutra«.

Ze kar v prvi pesmi prvega ciklusa, ki ima preprost naslov »Pesem«, naletimo na dva verza, ki sta zelo značilna za Janežičevo poezijo in dobro izražata njen tenkočutni značaj. Glasita se: »Tiho je v izbi srca.« Nekdo na nevidne strune igra.« Zares, Janežičeve pesmi hočejo biti tihe, nevsiljive. Tiho in mlo hočejo zveneti v današnjem bučnem svetu, ki vzbuja pesniku tesnobo. Zato ga vleče ven, v kraško naravo, na gmajno, med brinje in v gozd. Značilna je pesem: »Pomlad na Krasu«. Oblaki hitijo v daljave — poje pesnik — in z njimi gredo utripi njegovega srca. Rumeni dren ga sprašuje v tihi ogradi: »Kam?

Tu si doma.« Med brinjem in bori ptič poletava in se z njim poigrava, češ: tu je moje gnezdo, pa tudi tvoje. In pesnik zaključuje: »V vetru pomladnem trave drhte — vse bolj je nemirno moje srce.«

Zdi se, kot da je Janežič v teh pesmih nanovo odkril naravo, posebno kraško naravo in naravo slovenskih gor, in našel v njej nekaj močno sorodnega svoji duši in svojemu razpoloženju. Rad bi se naslonil na panonsko brezo, da bi skozi oba zašelest veter in pel o pomladi. Veter mu poje mimo okna in mu daje čutiti v žilah mladost, bojevitost in željo do petja. V nekaterih pesmih je dobro čutiti navzočnost narave panonskih holmov, dvigajočih se nad ravnino kot otoki, porasli s kostanji, bukvami in brezami. Pa tudi navzočnost panonskih vasi, kajti »sade obrano — vabeče in vdano — iz shrambe diši.« In obrano sadje, ki čaka na prešo, nikjer tako močno ne diši iz shramb kakor v panonskih vaseh v poznih jesenskih dneh. In bližino Panonije začutimo tudi iz Janežičevega pesniškega jezika, v katerem zavestno uporablja razne panonske oblike, ki se zde v njegovih pesmih nenadomestljive, kot na primer: »Gospodinja je okna in vrata zaprla — zdaj smo tak sami.« Te oblike le še povečavajo melodioznost Janežičevega verza in mu dajejo vonj po do- ločeni zemlji in pristoosti.

Pesmi v ciklusu »Na gorah« so bolj meditativne, kot na primer »Bridkost«, »Sebi za rojstni dan«, »Klic domovine«, »Tako so leta mimo šla« in »Angela pošlje«. V tem ciklusu najdemo tudi pesmi »Rimski večer«, ki se je porodila iz občutja poletne noči v Rimu, in »Golgota«, ki je čisto religioznega značaja in globoko občutena. V ciklusu »Skozi noč« se spet vrača v naravo, a tokrat noč. Noč pa mu je tudi simbol trpljenja in smrti, kot na primer v pesmi »Moja noč«. Zadnji ciklus »Do jutra« je spet razmišljajočega značaja. V teh pesmih izraža Janežič svoje dožemanje življenja, svojo povezanost s stvarstvom, vero v prerojenje in voljo do bivanja, kateremu skuša odkriti pravi pomen.

Marsikatera pesem v zbirki »Tihe stopinje« je tako lepa, da bi ji komaj našli primerjavo v vsej dosedajši Janežičevi poeziji. Zato je ta knjiga dokaz njegove nadaljnje pesniške dozorelosti.

Kulturne novice

France Forstnerič je izdal pri Državni založbi Slovenije pesniško zbirko »Dolgo poletje«. Zbirka je razdeljena v cikluse Pohod besed, Drava, Zgodnja maša, Na paši in Selitev gozdov.

V Sloveniji so začeli predvajati novi slovenski celovečerni film »Sončni krik«. Režiral ga je Boštjan Hladnik. Krstno predvajanje je bilo v Slovenj Gradcu. Hkrati so predvajali kratki film Črta Skodlarja »Če bo deklica«.

Državna založba Slovenije je izdala drugo zbirko pesmi Svetlane Makarovič »Kresna noč«.

Knjiga spominov iz vojnega časa

Pri ljubljanski založbi »Borec« bodo izšli v kratkem spomini Frančka Majcena z naslovom »Tudi beseda je bila orožje«. Majcen je spadal svoj čas h krščansko-socialistični skupini v Osvobodilni fronti in je bil včasih za kurirja nekaterim njenim voditeljem. Večkrat ga omenja tudi Edvard Kocbek v svojem partizanskem dnevniku (»Tovarišija« in »Listina«). Odlikoval se je po svoji drznosti, a tudi po pustolovskem duhu in samostojnosti v akcijah. Leta 1941 je obiskoval še osmi razred gimnazije v Ptuj, a se je pred Nemci umaknil v Ljubljano, kjer se je pridružil akademskemu katoliškemu klubu »Zarja«, s katerim se je potem organiziral v OF.

Proti koncu vojne se je Majcen, kot kaže, pridružil partiji in opravljal po vojni nekaj časa razne funkcije. Po izbruhu spora med Titom in Stalinom pa se je umaknil na Vzhod, kjer je

potem v Budimpešti sodeloval v propagandnih kominformističnih oddajah in izdajanju propagandnega tiska proti Titovemu režimu. Po Stalinovi smrti in izboljšanju odnosov med Jugoslavijo in Sovjetsko zvezo pa je bil izročen Jugoslovonom. Po prestani kazni se je spet vključil v domače življenje in zdaj bo izdal, kot rečeno, knjigo spominov, ki bodo pomenili zanimivo branje, tembolj ker osvetljuje v njej bolj malo znano plat medvojne doživetja, to je delo na terenu, posebno na Stajerskem. Mnogokrat je namreč na skrivaj prelezal mejo med Ljubljansko pokrajino in nemškimi zasedbenim področjem.

Njegovi spomini bodo nedvomno zanimivi tudi kot dokument o medvojnem doživetju pri Slovencih in o takratnem razpoloženju v slovenskih ljudeh, kot lahko sklepamo že po odlomku, ki je bil nedavno objavljen v ljubljanskem »Delu«.

„Snežni človek“ vendarle obstoja?

Najnovejša številka sovjetske revije »Nauka i religija« je prinesla članek etnologinje Jeanne Kofman, ki je vodila že več odprav, ki so iskale snežnega človeka. Jeanne Kofman je prepričana, da snežni ljudje zares obstajajo, da pa so zelo plašni. Govorila je z okrog 300 ljudmi na področju Karbardina in Balkarije na Kavkazu, ki so videli snežnega človeka. Naletela je, tako trdi, tudi na zapuščeno taborišče snežnih ljudi, kjer so ležali še ostanki hrane, in izmerila stopinjo snežnega človeka, ki je poldrugkrat tako velika kot normalna človeška stopinja. Skupina tridesetih šolskih otrok je baje videla snežno dekle, staro okrog 16 let. Neki poljski paznik, po ime-

nu Balagov, pa je s strelom pregnal snežnega človeka s polja, kjer je zibal sončnice.

Jeanne Kofman upa, da bo na svoji prihodnji odpravi tudi sama končno videla snežnega človeka. Vsekakor pa to najbrž ni človek — če res obstaja — ampak kakšna velika vrsta opic, ki se je prilagodila hladnemu gorskemu podnebju, ali pa kaka vrsta snežnega medveda. Morda pa gre tudi za mit, kajti tudi ljudje, ki menijo, da so premagali vero in mite, vendarle ne morejo živeti brez mitov. Ustvarjajo si nove mite in kulte, ali vsaj zasilna nadomestila zanje.

ITALIJANSKO GOSPODARSTVO JE V DOBREM POLOŽAJU

Banca d'Italia (Italijanska narodna banka) je imela ob koncu maja občni zbor, na katerem je bilo predloženo letno poročilo, ki je hkrati pregled nad celotnim stanjem italijanskega narodnega gospodarstva. Iz poročila je razvidno, da je italijansko gospodarstvo zdaj na trdnih nogah tako v notranjosti kot tudi nasproti tujini. Državi in zasebnim podjetjem dolguje tujina v celoti nad štiri tisoč milijard lir (6 in pol milijard dolarjev), tako da je gospodarski saldo Italije s tujino pozitiven.

Guverner Banke d'Italia, prof. Carli, pa je v poročilu priporočil reorganizacijo kreditnega sistema v Italiji, koncentracijo podjetij, ki delajo s previsokimi proizvodnimi stroški, olajšave v dajanju kreditov in večjo pomoč za modernizacijo tekstilne industrije, ki je ostala doslej bolj ob robu vsega prizadevanja za obnovo gospodarskih kapacitet in povečanja konkurenčnosti, četrto je zelo važna, kot je poudaril guverner.

Italijanska plačilna bilanca s tujino je odlična. V štirih letih, od aprila 1964 do marca 1968 je znašal italijanski prebitek v plačilni bilanci s tujino 3,7 milijard dolarjev, kar je pripisati predvsem turizmu, denarnim pošiljkam izseljencev in stalnemu boljšanju trgovinske bilance.

ČE BI RASTEL DENAR NA DREVESIH

Znani filozof Sir Bertrand Russell je nekoč izjavil: »Če bi rastel denar na drevesih, sem gotov, da bi se nekatere dame, ki jih poznam, poročile z opicami.«

ANGLEŠKA KAVA

Sofia Loren je dejala v nekem intervjuu: »Odkar sem poskusila angleško kavo, vem, zakaj Angleži tako radi pijejo čaj.«

V ŠOLI

Profesor: Povejte, mi, Sosič, kaj je vzkliknil Julij Cezar, ko ga je Brut zabodel z bodalom. Dijak: Vzkliknil je: ojoj!

NA PONTEROSSU

Prodajalec: Kupite vsaj tale nožek za odpiranje pisem.

Kupec: Mi ga ni treba. Moja žena odpre vsako moje pismo.

HIŠNI RED VISOKOŠOLSKEGA DOMA »KOROTAN«

(Nadaljevanje s 3. strani)

12. Kdor povzroči kako poškodbo, jo mora poravnati. Vsak izgubljeni ključ mora biti plačan. Paziti je treba na varčno uporabo toka, plina in vode. Električne naprave (kakor kuhalniki in žarilniki) niso dovoljene.
 13. Slike ali okraski v sobi so dovoljeni le na obstoječih žebeljkih. Ni dovoljeno imeti v sobi lastno opremo ali preproge.
 14. Po hiši se ne sme slišati nepotreben ropot ali glasno govorjenje. Od 21,30 do 7. ure mora vladati po celi hiši popolna nočna tišina. Vrata je treba pazljivo in počasi zapirati. Po hodnikih in stopnicah se mora kolikor mogoče potihlo hoditi. V sobah in v kuhinjah se sme v času nočne tišine le zelo tiho govoriti.
 15. V slučaju bolezni ali katere neizgode je treba takoj obvestiti vodstvo doma.
 16. Za razgovor o hišnih zadevah ali za obravnavo posebnih predmetov je enkrat na mesec hišni sestanek. Navzočnost je obvezna.
 17. V smislu kolegialnosti je vsak obvezan, da napravi enkrat na mesec pet ur vratarske službe in da se pri izvrševanju te službe strogo drži zadevnih predpisov.
 18. Za gojitev medsebojnega razumevanja in dobrega vzdušja v domu je vsak upravičen, da sporoči vodstvu doma ustno ali pisмено vsako vrsto vprašanj, predlogov ali pritožb, katere bo vodstvo doma rade volje vzelo na znanje.
- Vsak študent pa je podpisal pri vstopu tole prijavico.

Podpisani izjavljam, da sem se seznanil(a) s pravili hišnega reda z dodatnimi pojasnili, katerih se hočem točno držati. Spoštovati hočem ureitev visokošolskega doma Korotan in sodelovati za doseg njegovih namenov, ki so: prijetno bivanje, uspešno učenje, duhovno oblikovanje in narodno-kulturno izobraževanje slovenske visokošolske mladine.

ŠPORT MED NAŠO MLADINO

BOROVE MLADINKE DRUGE V ITALIJI

Mlade odbojkarke z. Z. Bor so dosegle na finalnem turnirju državnega mladinskega prvenstva v Reggio Emiliji izreden uspeh. Zasedle so drugo mesto, česar si niti največji optimisti niso pričakovali. To odlično uvrstitev so si popolnoma zaslužile. Najprej so gladko premagale z 2:0, v setih 15:13, 15:6, ekipo Mediterraneo Catania, za tem pa prav tako z 2:0 (13:1) dekleta UISP Sestese.

Proti novim državnim prvakinja Cus Parma so sicer klonile, vendar posebno v drugem setu po navdušujoči in zagriženi borbi. Drugo mesto v

državi predstavlja za naša mlada dekleta res čudovit podvig, ki je v ponos vsemu slovenskemu zamajskemu športu.

SOKOL IN BREG IZGUBILA

V ženski B ligi sta obe slovenski ekipi izgubili. Medtem ko je bil poraz Brežank proti močni ekipi Marzotto predviden, preseneča padec Sokola pred ekipo Porzio, ki je na zadnjem mestu v lestvici. Brežanke so kljub porazu v glavnem zadovoljile, Sokolovke pa so očitno zunaj forme.

Edi Košuta

Spomini iz prve svetovne vojne

... 97 ... V RUSKEM UJETNIŠTVU ... Inž. J. R. ...

Sedel sem za mizo, me Marfa Fedorovna potrepla po rami in začne gladiti po lašeh, govoreč: »Ti ne hudoben človek, hudobna sta Germanec in Madžar, ti naš brat.« Zahvalil sem se Marfi, Lavra Lazareva pa jo je zopet odpeljala k mizici pod oknom.

Pili smo čaj in prigrizovali piškote z »varjenjem«. Kar se odpró vrata in v salon stopi Nina Feldšerjeva z malim paketom v rokah. Postavi se pred mene in pravi: »To je za vas. Kozaki vračajo zaplenjeno uro.«

Odvijem in najdem v paketu uro znamke »Longines«, skoraj enako moji nekdanji. Vstal sem in zjecljal zahvalo, zlasti Lavri Lazarevi. Kliment Ivanič je takoj protestiral, češ da jo je on prinesel od njene očeta v Odesi. Nato je zavladal splošen smeh in meni je bilo milo pri srcu. Nino Feldšerjevo pa so posadili k meni, tako da sem sedel med njo in gospodinjo Lavro. Urice pa je tiktakala v levem skriv-

nem žepu hlač. Ni imela verižice, a tisto si bom kupil prihodnjič v Kišinevu, sem si mislil.

Marfa Fedorovna pa se je zabavala sama zase. Opazil sem, da ima pred seboj tri igračke, ki so bile najbolj podobne žabam. Te je prestavljala po mizi in nekaj momentov. Bolj glasna je postala, ko je svoje igračke razporežila po tleh in jih s svojo palico razmeščala. »Kolja sem! Niketa tja, tudi Olgica sem!« Prekladala je svoje žabice, največkrat jih je postavila v vrsto, na čelo katere je vedno postavila »Koljo« (Nikolaj). Kliment Ivanič mi je rekel, da predstavljajo te tri žabice njene nerojene, zavržene otroke, med katerimi sta bila dva ženskega, eden pa moškega spola. Enkrat po 10. uri je Lavra Lazareva spravila Marfo spat, a ta je še večkrat pogledala v salon in je Lavra imela z njo mnogo opravila.

Zanimiv je bil ta dan pomenek v salonu. Očitno se je učitelj nekoliko pripravil na temo »Puškin v Besarabiji«.

Aleksander Sergejevič Puškin, najpomembnejši ruski pesnik, se je rodil 26. maja 1799 (pol leta pred našim Prešernom) v Moskvi, vzgajal se v carskem liceju v Carskem selu in s 15 leti se je že nekoliko uveljavil s svojo pesmijo »Spomini na Carskoje Selo«, z 18 leti pa bil nastavljen pri »Oddelku za zunanje zadeve«. Bil pa je nemirnega duha in radi ciničnih razdražljivih satiričnih in hujskajočih govorov so ga premestili k Uradu državne uprave za Besarabijo. Tako je prišel v Kišinev tisoč km daleč od prijateljev. Tu je pridno zbiral folklorne predmete, poslušal pravljice in ljudske pesmi, največ pa se mešal s cigani in opazoval njih življenje. V pestrosti raznih narodnosti je našel široko polje za svoja proučevanja. Mnogo tega je uporabil v svojem prvem večjem delu »Ruslan in Ljudmila«.

(Dalje)

ŽVEČILNI GUMI ZA KRAVE

Mali Ivo, otrok iz mesta, je prišel na počitnice k stricu na deželo. Kmalu nato vidi na pašniku čredo krav, ki leže na travi in prežvekujejo. Nekaj časa jih je radovedno gledal, nato pa prišel k stricu:

»Stric, ali krave tudi žvečijo gumi?«

BIMBO BIMBO BIMBO BIMBO

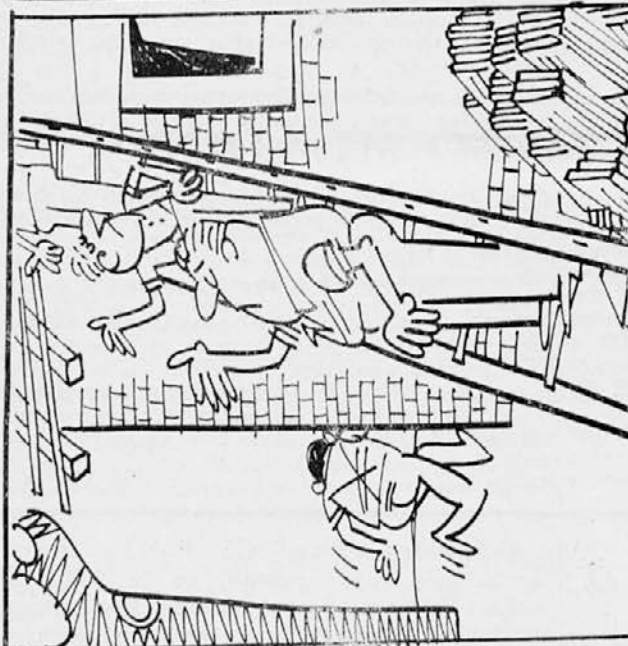
Piše MILE MIRNIK
Riše MARJAN BREGAR

19

jel opeko in jo podal najbližjemu v vrsti. Prijel je drugo, trejlo in tako dalje; s tako naglico jih je podajal, da je krovca na strehi komaj sprosti dohaval in je rdeča pleskev na strehi vidno rasla.

Nazadnje je opeka s tako naglico potovala iz roke v roko, da so se možje le ozrli h kupu. Ko so opazili opkeco z opeko v roki, so se spogledali in planili nadnjo, da jo kaznujejo, saj so se po njeni krivdi povsem ne pretvideno oznojili.

mor, so roke obvisle v zraku in čakale, ne da bi se njihovi lastniki ozrli, zakaj ta premor.

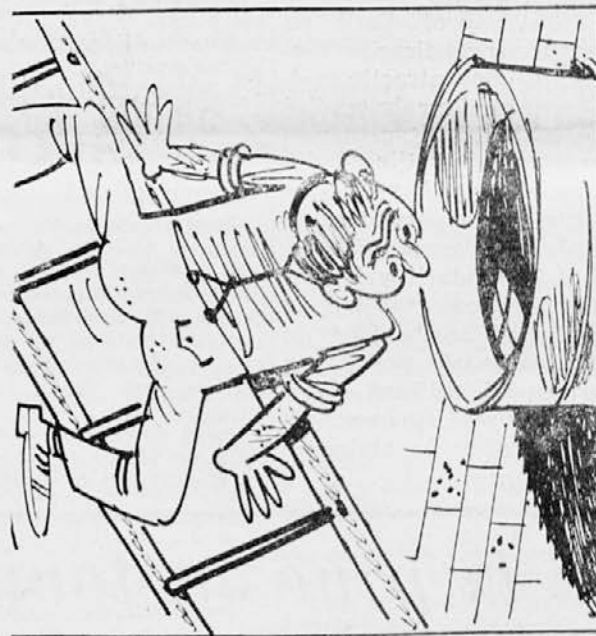
Ne da bi komu kaj rekli, je mož pri kupu zapustil svoje delovno mesto in izginil za vogal zaradi zelo nujnega opravka. Možem v vrsti so spet obvisle roke v zraku — in tako so čakali, saj so vedeli, da jim bo prej ali slej nekdo potisnil opeko v roko, da jo podajajo naprej.

Kdo ve, kaj je pčilo Bimba, da je stopil h kupu, pri-

To ga je še bolj razkačilo. Zlezel je iz sode, in čeprav se je olje cedilo od njega, se je z večjo ihto zapodil za Bimbo.

Bimbo je zbežal med avtomobile, se zapletel v vodno cev, spodnesel mehanika, ki je pral avtomobil — in Bimbovega zasledovalca je sredi koraka ustavil močan curek vode, usmerjen natančno vanj. Curek je naglo in učinkovito pral z njega črno in mastno olje, v katerem se je bil pravkar neprostovoljno namočil.

zi letve na podstrešje, da se izogne opeki, ki je letela za Bimbom zdaj po najkrajši poti na streho. Najbolj razjarjeni možakar pa se je pogljal po lestvi za opico. Možak tega ne bi smel storiti s tako naglico in brez varnostnih ukrepov, kajti lestev se je zamajala in zdrnila na stran. V zadnjem hipu se je ujel za letve na robu strehe. Ampak tenka letva ni mogla nositi njegove teže, reklo je »trrs« in mož je padel v polončni pločevinasti sod, kamor so mehaniki zlivali odradno olje.

37. Naglica ni nikoli dobra

Na drugi strani dvorišča so nanovo prekrivali staro streho. Na tleh je bil velik kup opeke, na strehi je bil krovce, vmes pa je bila vrsta delavcev, ki so podajali opeko drug drugemu, dokler je ni dobil v roke krovce, da jo je položil na letve na strehi.

Možem se ni izrazilo mudilo. Gledali so predse, samogibno stegovali roke in podajali opeko — in če se je zgodilo, da je oni pri kupu na tleh napravil krajši od-

38. Jeza oslepi človeka in to ni dobro

Možje, ki jih je lil Bimbo pripravil do tega, da so se zoper svojo voljo in namene oznojili zaradi naglice pri delu, so planili nad Bimba s tako naglico, da se je komaj izognil opekam, ki so dobro merjene letele vanj. Zapodili so se za njim po dvorišču, ampak Bimbo jih je ukani: bežal je tja, kamor so najmanj pričakovali — na lestev in na streho. Krovce je v strahu zlezel sko-